

se til nærmere angivne foranstaltninger, idet der dog i alle tilfælde var forudsat foretaget en afvejelse af fiskeriets interesser over for ønskeligheden af gennemførelse af de pågældende foranstaltninger.

Med oprettelsen af en række andre ministerier, herunder industri-, miljø- og energiministeriet og iværksættelsen af en række nye tiltag og former for indgreb på fiskeriterritoriet har der ikke blot vist sig behov for en modernisering af bestemmelsen, men også udvidelse af høringsproceduren med fiskeriministeriet, som normalt indhenter udtalelser fra fiskeriets hovedorganisationer.

Til § 17 stk. 2

SL 1965, § 4, stk. 1, opregnede i nr. 1 og 2 en række områder, hvor tilladelse skulle gives af fiskeriministeren. Disse områder blev i forbindelse med oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse overført miljøministeren.

De nye formuleringer tilsigter ingen ændringer i de enkelte ressortministeriers kompetence til at meddele tilladelse til foranstaltninger eller indgreb på fiskeriterritoriet. Derimod sikres fiskeriministeren mulighed for at varetage fiskeriets interesser, jfr. § 17, stk. 1, på områder, hvor anden lovgivning ikke tager stilling til dette spørgsmål.

Til § 17, stk. 4, stk. 5 og stk. 6

Ændring er foretaget, således at det overlades fiskeriministeren eller den minister under hvis område den pågældende foranstaltning hører, at henvisne spørgsmålet om erstatning til nævnet. I stk. 3 kan det omhandlede nævns afgørelser ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Dette er i overensstemmelse med nyere lovgivningspraksis. Nævnets afgørelser kan indbringes for domstolene. Den i SL 1965 omhandlede bestemmelse om vandløbsrettens behandling af erstatningssager er overflødig og udgår derfor.

Til § 18, stk. 1

Bestemmelsen svarer til SL 1965, § 5 a, og er indsat for gennem bemyndigelse til fiskeriministeren at tilvejebringe en mere smidig mulighed for ajourføring af afmærkningsbestemmelserne, primært af hensyn til skibsfarten. Bestemmelsen erstatter detaljerede regler for afmærkning i SL 1965, § 5, og § 9. Ønskeligheden af en forenkling må ses i sammenhæng med gennemførelse af internationale overenskomster, herunder konvention af 1. juni 1967 om ordensregler for fiskeriet i det nordlige Atlanterhav og IALA-afmærkningsystem A fra

1980, der har gjort de i loven fastsatte bestemmelser overflødige.

Til § 18, stk. 4

Ny bestemmelse indføjet, hvorefter pælene efter tilladelse ikke skal optages, såfremt tidsrummet mellem forårs- og efterårssæson, hvor benyttelse ikke finder sted, er mindre end 4 måneder.

Til §§ 19 og 20

Bestemmelserne er uændrede i forhold til gældende regler.

Til § 21

Fiskeriministeren bemyndiges til at fastsætte regler om mærkning af redskaber med henblik på at sikre at fiskeriet udøves uden gene for fiskerne og de forskellige kategorier af fiskere indbyrdes.

Kapitel 3

Indbyrdes ordensregler for fiskeriet

Til § 22

Bestemmelsen svarer til SL 1965, § 10.

Til § 23

Med undtagelse af stk. 8 er bestemmelsen uændret i forhold til SL 1965, § 11.

Til § 23, stk. 8

Et tiltagende fiskeri foretaget med harpun- og spydrekskaber, og foretaget af svømmedykkere kan virke skræmmende for fisken og i øvrigt genere bundgarnsfiskeriet, hvorfor denne afstandsgrænse er nødvendig.

Til § 23, stk. 10

Med bestemmelsen er det hensigten at fastsætte detaljerede regler for afmærkning m.v. Det er herunder hensigten at fastsætte bestemmelser om fortrinsret for visse redskabstyper som eksempelvis snurrevod, der på grund af særlige krav til fiskepladsen har behov herfor.

Til § 24

Ændringen i stk. 2, medfører at de mange mindre rejebundgarn særskilt udgår, således at disse ikke omfattes af fortrinsretten.